

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrosancti Nominis Iesv Cvltvs Et Miracvla

Stengel, Carl

Augustae Vindellicorum, 1613

In nomine Iesv petentes à Deo exaudimur. Cap. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49813](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49813)

IN NOMINE IESV PETENTES,
A DEO EXAUDIMVR.

CAPVT VIII.

Documentum vtilissimum ab ipsomet IESV Christo seruatore nostro traditum, & discipulis suis præscriptum. Cum enim eos de imminente sibi morte tristes, mœrentesque videret, nouo argumento eos consolatus est, quid uè in ipsius absentia seruare deberent, præscripsit, dicens: *Amen amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in NOMINE MEO, dabit vobis;* ac si diceret; Non me semper præsentem habebitis, quamuis dixi, iterum videbo vos; sum enim ad Patrem iturus; propterea tamen aliquid vobis defuturum ne timeatis, certissimam enim rem affirmo, ac vos securissimos facio, quicquid Patrem petieritis mei ratione, & propter me, vos ab eo impetraturos. Attende in nomine Christi Patrem orare, non aliud esse, quam petere à Patre; pro ratione, & causa impetrandi ipsum Christum proponentes: vt enim Deus propter Christum nobis bona tribuit, quia ratione iustitiæ, & meriti ipsius nobis benefacit; ita & nos propter ipsum petimus, quando non merita nostra, nec aliquid nostrum tanquam causam, & rationem obtinendi, sed ipsum Christum, ipsiusque iustitiam, & meritum proponimus: hæc causâ impetrandi efficacissima est apud Patrem.

Quid verò sit in NOMINE CHRISTI petere; exactiori inquisitione dignum est. S. Gregorius Euangelium

Christus nos docuit in nomine suo orare

Io. in. 16.

Quid sit Patrem in Christi nomine precari.

Gregor. hom. 27.

hoc exponens, in nomine Christi petere, idem esse asserit, atque ea, quæ ad salutem spirituaalem pertinent, petere, quandoquidem nomen Christi *saluator* est: qui igitur, quæ contra propriam salutem sunt, petit, non in eius nomine petit; qui autem, quæ salutis sunt, petit, in nomine Christi, qui IESVS vocatur, petit. sic Gregorius exponit hæc; in NOMINE MEO. Eius verba sunt hæc: *Si omne quod petimus in nomine filii, dat nobis pater, quid*

2. Cor. 12. *ergo est, quod Paulus ter Dominus rogauit, & exaudiri non meruit, sed dictum est illi, sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur: nunquid ille tam egregius predicator, in filii nomine non petiit? Quare autem non accepit quod petiit? Quomodo ergo verum est, quia quicquid petierimus patrem in nomine filii, dat nobis pater: si auferri a se angelum Sathanæ petiit Apostolus in nomine filii, & tamen quod petiit non accepit? Sed quia nomen filii IESVS est, IESVS autem Saluator, & etiam Salutaris dicitur: ille ergo in nomine Saluatoris petit, qui illud petit quod ad veram salutem pertinet. Nam si id, quod non expedit, petitur, non in nomine IESV petitur pater. Vnde & eisdem Apostolus adhuc infirmantibus, dominus dicit, & quæ modo non petistis quicquam in nomine meo. Ac si aperte diceretur, non petistis in nomine Saluatoris, qui nescitis querere aternam salutem. Hinc est quod & Paulus non exauditur, quia si liberaretur à tentatione, ei non prodesset ad salutem. Ecce vidimus fratres charissimi, quam multi ad solemnitatem martyris conuenistis, genua flectitis, pedes tunditis, voces orationis ac confessionis emittitis, faciem lachrymis rigatis. Sed pensate quæso petitiones vestras, videte si in nomine IESV petitis, hoc est, si gaudia salutis aternæ postulatis. In domo enim IESV, IESVM non queritis, si in aternitatis templo importunè pro temporalibus oratis. Ecce alius in oratione querit uxorem, alius petit villam, alius postulat vestem, alius dari sibi deprecatur alimentum. Et quidem cum hæc desunt, ab omnipotente Deo petenda sunt Sed meminisse continuo debemus, quod ex*

man-

mandato eiusdem nostri redemptoris accepimus. Quærite primum regnum Dei & iustitiam eius, & hæc omnia adijcientur vobis. Et hæc itaque à IESV petere, non est errare, si tamen non nimie petantur. Sed adhuc, quod est gratius, aliud postulat, mortem inimici, eumq; quem gladio non potest persequi, persequitur oratione. Et vivit adhuc qui maledicitur, & tamen is qui maledicit, iam de morte illius reus erit. Iubet autem Deus, ut diligatur inimicus, & tamen rogatur Deus, ut occidat inimicum. Quisquis itaque sic orat, in ipsis suis precibus contra conditorem pugnat. Unde & sub Iuda specie dicitur, fiat oratio eius in peccatum; oratio autem in peccatum est, illa petere, quæ prohibet ipse qui petitur. Hinc veritas dicit, cum stas ad orandum, remittite si quid habetis in cordibus vestris. Hæc D. Gregorius. At quamvis verum sit, quæ petuntur non ea esse debere, quæ saluti contraria sunt, id tamen non satis est, ut aliquis in nomine Christi petere dicatur: nam & Apostoli aliqua petierant, quæ non erant saluti contraria, & tamen dicit Dominus; *vsque modo non petistis quicquam in nomine meo*, petierant multi Christi aduentum prævenientes, ea quæ saluti necessaria erant, non tamen in nomine Christi petisse dicuntur. D. Augustinus præter hoc unum adiungit alterum; *ut in fide recta Christi petatur*; qui igitur, quæ salutis spiritualis propriè sunt, rectam Christi fidem habens petit, in eius nomine petere dicitur. Atius igitur, Nestorius, Eutyches quæ petebant, non in Christi nomine petebant, quia de Christo non rectè sentiebant. Tamen etiam hoc non satis esse videtur; cum & Apostoli rectam fidem haberint de Christo, & tamen eis dictum est; *vsque modo non petistis quicquam in nomine meo*. Cyrillus & Chrysostomus aliud addunt, quod rem explicat, nempe *ut mediacione Christi apud Patrem*. In cuius sententiæ expositione quia legitima est, sciendum est; duo in petitione concurrere, præter eum qui petit, & illum quem petit, nempe quod petitur, & ratio impetrandi quod petitur. Verbi

Matth. 6.

Matth. 5.

Psal. 108.

Non sufficit saluti contraria non petere, nisi etiam sint ad salutem.

S. Aug. tract. 102. in Ioan.

Cyril. lib. ii. cap. 7.
& Chryf. hom 78.
Duo in oratione

gra-

concur-
runt: Id
quod pe-
titur, &
ratio im-
petrandi
quod pe-
titur.

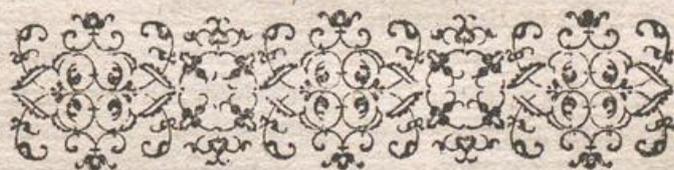
gratia; pauper accedit ad diuitem elemosynam petens propter Deum; pecunia est quæ ab homine petitur; Deus est, qui ut ratio, & causa impetrandi proponitur. Orabant etiam olim iusti Iudæi Deum dicentes, propter Abraham amicum tuum: hi auxilium petebant a Deo, rationem autem & titulum impetrandi adferebant Abraham: quasi dicerent; nos sumus filij Abr. hæ amici tui, ad nos iuuandum moueat te amicitia Abraham patris nostri. Multa sunt huiusmodi exempla: quamuis non semper ratio hæc impetrandi sit aliquid extracum, quem petimus: Persæpe enim solemus & Deum, & homines rogare, & rationes impetrandi ab ipsis metsumere: cum dicimus, *rogo te Domine propter bonitatem, propter misericordiam tuam: hæc te moueat ad exaudiendum.*

Christus
oratur, &
propter
quem
oratur.

Sciendum rursus est, Christum, & esse eum, quem petimus, quâdo orationes nostras ad ipsum dirigimus, dicentes: *Domine IESV respice in nos, & adiuua nos, & parce peccatis nostris:* & esse etiam eum, propter quem petimus, quando nempe orationem ad Patrem dirigimus, & rationem impetrandi Christum facimus, dicentes, *Domine adiuua nos propter filium tuum Christum IESVM.* Vtroque modo oramus, & orat Ecclesia, sed hoc modo posteriori dicitur in nomine Christi petere. Loquimur autem de Christo, ut homo, & mediator, ac redemptor noster est. Sic enim in nomine eius petimus; ut autem est Deus, is est, quem petimus vna cum Patre & Spiritu sancto: hoc est, quod Ecclesia frequentissimè facit. Memor enim huius Dominici mandati; expositis his, quæ à Deo petit, & orat, adiungit, *Per Dominum nostrum IESVM Christum:* hoc est, in nomine eius petere. Est autem efficacissimus titulus hic impetrandi à Patre, propter duo maximè. Alterum est, summa dilectio, qua Pater Christum profequitur: solet enim etiam apud nos multum valere amicorum dilectio, & quod propter ipsos etiam absen-

Modus
orandi
Deū per
Christū
est effi-
cax.

tes, & mortuos rogamur, promptè facimus: quod si dilectio Abraham, Iacob, Isaac, Dauid, etiam mortuorum, potens erat ratio impetrandi, multò magis efficax erit apud Deum eximia dilectio, qua suum vnicum diligit filium. Alterum est iustitia ipsius Christi, & meritum: morte enim, & passione suâ nostram obtinuit redemptionem, pro omniumque culpis abundantissimè satisfecit, & omnium, quæ à Patre impetranda & petenda erant, soluit preium. Qui igitur Deum orat, & non virtute propria nititur, nec iustitiam propriam impetrandi causam & titulum Deo proponit, sed virtutè, iustitiam, meritum satisfactionem Christi vnigeniti filij sui, iste in nomine Christi, & quidem efficaciter petit. Et hoc est, quod Dominus suis mandauit, nouum iam statum à veteri distinctum insinuans: illi enim antiqui propter Abraham, Isaac, & Iacob, orabant Deum, & impetrare sperabant, quæ petebant, eratque Deo illorum grata oratio: at sublimior status noster est, quando propter vnigenitum filium Dei, mediatorem nostrum, in cælis regnantem petimus & oramus.

IN NOMINE IESV SIGNA,
VIRTUTES ET MIRACVLA FIERI.

CAPVT IX.

AGNA præterea miracula, & mirabiles effectus, huius sanctissimi NOMINIS virtute perpetrata sunt in Ecclesia Christi, multò plura & maiora, quam in alterius diuini no-

Virtute
nominis
IESV fiunt
miracula.